

УДК 343.343.5

ВЗАЄМОДІЯ СЛІДЧОГО З ПРАЦІВНИКАМИ ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИЗОВУ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ

Фокін Я.Ф., аспірант
кафедри кримінального процесу та криміналістики
Університет державної фіскальної служби України

У статті досліджено поняття, завдання, принципи, форми взаємодії слідчого із співробітниками інших підрозділів під час досудового розслідування ухилень від призову на військову строкову службу та мобілізацію. Залежно від правової регламентації розрізняють процесуальні (правові) і не процесуальні (організаційні) форми взаємодії. Розглянуто процесуальні форми взаємодії, що є запорукою успішного виконання завдань кримінального провадження.

Ключові слова: взаємодія, мобілізація, ухилення від призову, призовник, досудове розслідування.

В статье исследованы понятие, задачи, принципы, формы взаимодействия следователя с сотрудниками других подразделений во время досудебного расследования уклонений от призыва на военную срочную службу и мобилизации. В зависимости от правовой регламентации различают процессуальные (правовые) и не процессуальные (организационные) формы взаимодействия. Рассмотрены процессуальные формы взаимодействия, что является залогом успешного выполнения задач уголовного судопроизводства.

Ключевые слова: взаимодействие, мобилизация, уклонение от призыва, призывник, досудебное расследование.

Fokin Ya.F. INTERACTION OF SUCCESSFUL AND EMPLOYEES OF PUBLIC AUTHORITIES IN THE INVESTIGATION OF CRIME IN THE PROVISION OF APPROVAL AND MOBILIZATION

The article deals with the concept, tasks, principles, forms of interaction of the investigator with employees of other units during the pre-trial investigation of deviations from the call for military emergency service and mobilization. Depending on the legal regulation, the procedural (legal) and non-procedural (organizational) forms of interaction are distinguished. The procedural forms of interaction, which is a guarantee of successful fulfillment of the tasks of criminal proceedings are considered.

Key words: interaction, mobilization, evasion from conscription, conscript, pre-trial investigation.

Постановка проблеми. Останнім часом із погіршенням економічного й соціального стану населення та напруженої ситуації на Сході наша держава для забезпечення територіальної цілісності України вимушена проводити бойові дії у вигляді антитерористичної операції (АТО), а з 30 квітня 2018 р. Операції Об'єднаних Сил, у зв'язку з чим збільшилася кількість випадків ухилення призовників від проходження військової строкової служби і мобілізації.

Для ефективного досудового розслідування таких злочинів потрібна згуртованість органів, що його здійснюють. Передусім, це стосується органів досудового розслідування і співробітників інших підрозділів. Теоретичні та практичні аспекти взаємодії органів досудового розслідування із співробітниками інших підрозділів під час досудового розслідування є одним з найбільше досліджених і водночас дискусійних питань.

Стан дослідження. Перші фундаментальні дослідження з питань організації і тактики взаємодії оперативних підрозділів між собою були здійснені Д.В. Гребельським, А.Г. Лекарем, В.О. Лукашковым. В їхніх роботах були розроблені загальні основи взаємодії оперативних підрозділів.

Теоретичними розробленнями взаємодії суб'єктів оперативно-розшукової діяльності в останні роки, окрім названих авторів, займалися О.М. Бандурка, Г.М. Бірюков, С.В. Бог-

данов, А.А. Галючек, О.А. Гапон, А.А. Глієвий, В.Л. Грохольський, Л.Ф. Гула, О.О. Церевгін, Є.О. Дідоренко, С.І. Ніколаюк, В.Л. Ортинський, Д.М. Середя, І.Ф. Хараберюш, О.І. Хараберюш, І.Р. Шинкаренко та інші.

Метою і завданням статті є визначення сучасного стану взаємодії оперативних підрозділів правоохоронних органів України у протидії злочинам у сфері забезпечення призову та мобілізації.

Виклад основного матеріалу. Однією з умов успішного розслідування злочинів, передбачених ст. 335 та 336 КК України, є належна взаємодія слідчого з органами дізнання та іншими державними органами.

Взаємодія – це напрям діяльності органів прокуратури та досудового розслідування і слідчого судді, незалежних один від одного, що ґрунтується на законі, спрямовується прокурором і здійснюється шляхом максимальної комунікативності та ефективного використання повноважень, методів і форм, характерних для кожного із цих державних органів та їх службових осіб, для розслідування злочинів, припинення злочинного діяння і встановлення обставин, що входять до предмета доказування у кримінальному провадженні [1, с. 53].

Фактично весь кримінальний процес складається із взаємних відносин (зв'язків) його учасників. Ці відносини, відрізняючись численністю і різноманітністю, залежно від вре-

гулювання нормами права, носять правовий (переважно процесуальний) або організаційний характер і вибудовуються не лише на основі співпраці, взаємодопомоги та сприяння один одному, а й на засадах протиріччя (суперництва, змагальності) сторін. Будь-яка позитивна взаємодія учасників кримінального судочинства має місце і тоді, коли у разі спільної діяльності дії одного з учасників погоджуються з потребами, враховують інтереси і приносять користь іншому. Причому одержана вигода від взаємних дій може виражатися у вирішенні власних завдань одним учасником взаємодії за рахунок потенціалу, можливостей іншого учасника.

Під взаємодією у розслідуванні злочинів розуміється узгоджена за програмними цілями, місцем і часом спільна діяльність слідчого зі співробітниками органів дізнання та інших державних органів для вирішення конкретних завдань розслідування [2, с. 68].

Відповідно до п. 3 «Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні» основними принципами взаємодії є: 1) швидке, повне та неупереджене розслідування кримінальних правопорушень; 2) самостійність слідчого в процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється; 3) оптимальне використання наявних можливостей органів досудового розслідування та оперативних підрозділів Національної поліції України у запобіганні, виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень; 4) дотримання загальних засад кримінального провадження; 5) забезпечення нерозголошення даних досудового розслідування [3].

Під час розслідування ухилення від проходження військової строкової служби та мобілізації виникає потреба в залученні до досудового слідства співробітників органів, які мають спеціальні знання. Це дає змогу вирішувати завдання, що виникають у процесі розслідування, на які слідчий не може самостійно знайти відповіді внаслідок наявності інших повноважень або відсутності спеціальних знань. Однак головна, керівна роль слідчого в розслідуванні злочину не втрачає своєї значущості.

Взаємодія між органом, що проводить розслідування, й експертними установами (підрозділами), спеціалістами здійснюється в різних умовах і формах. Однак єдиної думки про форми взаємодії з метою застосування спеціальних знань у кримінальному судочинстві не вироблено. Аналіз літератури свідчить, що допускається існування процесуальної та не процесуальної форм взаємодії [4, с. 62].

Взаємодія слідчого під час розслідування злочину, відповідальність за яке передбачена ст. 335 та 336 КК України, переважно здійснюється зі співробітниками військоматів, закладами охорони здоров'я. Характер їх взаємодії визначається специфікою розслідуваного діяння.

Аналіз змісту нормативних актів і судово-слідчої практики свідчить, що під час розслі-

дування ухилення від проходження військової строкової служби та мобілізації виникає необхідність взаємодії військових комісаріатів з органами досудового розслідування, закладами охорони здоров'я та іншими органами. Наприклад, до порушення кримінальної справи активна роль зі збору матеріалу про ухилення належить військовим комісаріатам (адміністративне керівництво). З моменту прийняття письмового повідомлення з військового комісаріату, що містить відомості про ухилення конкретного призовника від проходження військової строкової служби чи мобілізації, перевірка первинних матеріалів і подальше розслідування злочину здійснюється слідчим (процесуальне керівництво).

Взагалі інформація, яка надходить до органів досудового розслідування, збирається військоматами в тісній співпраці з низкою інших органів, цей процес називається організація і ведення військового обліку. Такий механізм обліку регулюється «Порядком організації та ведення військового обліку призовників і військовозобов'язаних», що затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 07.12.2016 року № 921. Облік здійснюється такими органами: центральними і місцевими органами виконавчої влади, іншими державними органами, виконавчими комітетами сільських, селищних та міських рад, військовими комісаріатами, військовими частинами, підприємствами, установами, організаціями та навчальними закладами незалежно від їх підпорядкування та форми власності [5].

Наприклад, виконавчими комітетами сільських, селищних та міських рад перевіряється дійсність та належність військово-облікових документів призовників, проводиться оформлення картки первинного обліку (п. 26 цієї постанови); державні органи, підприємства, установи та організації ведуть персональний облік призовників і військовозобов'язаних за місцем їх роботи чи навчання (п. 36 цієї постанови); органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб здійснюють реєстрацію (зняття з реєстрації) місця проживання призовників і військовозобов'язаних лише в разі наявності відмітки про реєстрацію у відповідних військоматах (п. 58 цієї постанови); керівники лікувальних закладів під час проведення призову громадян на строкову військову службу повідомляють військові комісаріати про громадян призовного віку, які перебувають на стаціонарному лікуванні (п. 64 цієї постанови).

Взаємодія військового комісаріату з іншими органами в процесі збору матеріалів про факт ухилення призовника від проходження військової строкової служби та мобілізації для надання їх до органу досудового слідства поділяється:

1. На підставі Положення про військово-лікарську експертизу в Збройних силах України військові комісаріати організують медичний огляд громадян під час призову на військову службу. «У спірних питаннях, пов'язаних із незгодою призовника з висновками лікарів, які залучаються до медичного огляду призовників, питаннях контролю за об'єктивністю

гулювання нормами права, носять правовий (переважно процесуальний) або організаційний характер і вибудовуються не лише на основі співпраці, взаємодопомоги та сприяння один одному, а й на засадах протиріччя (суперництва, змагальності) сторін. Будь-яка позитивна взаємодія учасників кримінального судочинства має місце і тоді, коли у разі спільної діяльності дії одного з учасників погоджуються з потребами, враховують інтереси і приносять користь іншому. Причому одержана вигода від взаємних дій може виражатися у вирішенні власних завдань одним учасником взаємодії за рахунок потенціалу, можливостей іншого учасника.

Під взаємодією у розслідуванні злочинів розуміється узгоджена за програмними цілями, місцем і часом спільна діяльність слідчого зі співробітниками органів дізнання та інших державних органів для вирішення конкретних завдань розслідування [2, с. 68].

Відповідно до п. 3 «Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні» основними принципами взаємодії є: 1) швидке, повне та неупереджене розслідування кримінальних правопорушень; 2) самостійність слідчого в процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється; 3) оптимальне використання наявних можливостей органів досудового розслідування та оперативних підрозділів Національної поліції України у запобіганні, виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень; 4) дотримання загальних засад кримінального провадження; 5) забезпечення нерозголошення даних досудового розслідування [3].

Під час розслідування ухилення від проходження військової строкової служби та мобілізації виникає потреба в залученні до досудового слідства співробітників органів, які мають спеціальні знання. Це дає змогу вирішувати завдання, що виникають у процесі розслідування, на які слідчий не може самостійно знайти відповіді внаслідок наявності інших повноважень або відсутності спеціальних знань. Однак головна, керівна роль слідчого в розслідуванні злочину не втрачає своєї значущості.

Взаємодія між органом, що проводить розслідування, й експертними установами (підрозділами), спеціалістами здійснюється в різних умовах і формах. Однак єдиної думки про форми взаємодії з метою застосування спеціальних знань у кримінальному судочинстві не вироблено. Аналіз літератури свідчить, що допускається існування процесуальної та не процесуальної форм взаємодії [4, с. 62].

Взаємодія слідчого під час розслідування злочину, відповідальність за яке передбачена ст. 335 та 336 КК України, переважно здійснюється зі співробітниками військкоматів, закладами охорони здоров'я. Характер їх взаємодії визначається специфікою розслідуваного діяння.

Аналіз змісту нормативних актів і судово-слідчої практики свідчить, що під час розслі-

дування ухилення від проходження військової строкової служби та мобілізації виникає необхідність взаємодії військових комісаріатів з органами досудового розслідування, закладами охорони здоров'я та іншими органами. Наприклад, до порушення кримінальної справи активна роль зі збору матеріалу про ухилення належить військовим комісаріатам (адміністративне керівництво). З моменту прийняття письмового повідомлення з військового комісаріату, що містить відомості про ухилення конкретного призовника від проходження військової строкової служби чи мобілізації, перевірка первинних матеріалів і подальше розслідування злочину здійснюється слідчим (процесуальне керівництво).

Взагалі інформація, яка надходить до органів досудового розслідування, збирається військкоматами в тісній співпраці з низкою інших органів, цей процес називається організація і ведення військового обліку. Такий механізм обліку регулюється «Порядком організації та ведення військового обліку призовників і військовозобов'язаних», що затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 07.12.2016 року № 921. Облік здійснюється такими органами: центральними і місцевими органами виконавчої влади, іншими державними органами, виконавчими комітетами сільських, селищних та міських рад, військовими комісаріатами, військовими частинами, підприємствами, установами, організаціями та навчальними закладами незалежно від їх підпорядкування та форми власності [5].

Наприклад, виконавчими комітетами сільських, селищних та міських рад перевіряється дійсність та належність військово-облікових документів призовників, проводиться оформлення картки первинного обліку (п. 26 цієї постанови); державні органи, підприємства, установи та організації ведуть персональний облік призовників і військовозобов'язаних за місцем їх роботи чи навчання (п. 36 цієї постанови); органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб здійснюють реєстрацію (зняття з реєстрації) місця проживання призовників і військовозобов'язаних лише в разі наявності відмітки про реєстрацію у відповідних військкоматах (п. 58 цієї постанови); керівники лікувальних закладів під час проведення призову громадян на строкову військову службу повідомляють військові комісаріати про громадян призовного віку, які перебувають на стаціонарному лікуванні (п. 64 цієї постанови).

Взаємодія військового комісаріату з іншими органами в процесі збору матеріалів про факт ухилення призовника від проходження військової строкової служби та мобілізації для надання їх до органу досудового слідства поділяється:

1. На підставі Положення про військово-лікарську експертизу в Збройних силах України військові комісаріати організують медичний огляд громадян під час призову на військову службу. «У спірних питаннях, пов'язаних із незгодою призовника з висновками лікарів, які залучаються до медичного огляду призовників, питаннях контролю за об'єктивністю

висновків лікарів за рішенням штатної ВЛК призовник може бути направлений на контрольне обстеження у військовий лікувальний заклад» [6]. 30% опитаних працівників військових комісаріатів вказали на такий вид взаємодії як реально діючий.

Розглядаючи питання взаємодії військових комісаріатів з установами охорони здоров'я, потрібно зазначити, що ухилення від медичного обстеження за направленням призовної комісії є адміністративним правопорушенням, проте, якщо призовник не з'являється до військкомату за викликом, можлива кримінальна відповідальність. Підтвердженням цього служить вирок, що набув чинності, Томаківського районного суду Дніпропетровської області у справі № 195/1310/14-к (доступний в Єдиному державному реєстрі судових рішень), яким військовозобов'язаний був засуджений за ст. 336 Кримінального кодексу до двох років позбавлення волі. Медичний огляд не проводився, тому що особа не з'явилася до військового комісаріату за викликом. Законність вироку підтверджена Апеляційним судом Дніпропетровської області [7].

2. За виявлення призовником бажання про заміну військової служби альтернативною (невійськовою) службою на підставі його віросповідання виникає необхідність взаємодії військових комісаріатів з релігійними організаціями та структурними підрозділами місцевої державної адміністрації у справах альтернативної служби. Це питання регулюється Законом України «Про альтернативну (невійськову) службу». «До заяви про заміну військової служби за призовом альтернативною (невійськовою) службою громадянин має додати документи, що підтверджують істинність релігійних переконань призовника, копію документа про освіту, довідку про склад сім'ї та довідку з місця роботи або навчання» [8].

Призовник має належати до релігійних організацій, що сповідають релігію та віровчення яких не допускає користування зброєю (перелік таких організацій затверджений Постановою Кабміну від 10.11.1999 року № 2066).

Звичайно, потрібно було б заслуховувати думку членів цих релігійних організацій, проте, як не парадоксально, 34% опитаних працівників військових комісаріатів вважають зайвим залучення до роботи призовної комісії фахівців, здатних встановити істинність права призовника на проходження альтернативної (невійськової) служби.

3. У рамках здійснення розшуку призовників, які ухиляються від виконання військового обов'язку, військові комісаріати взаємодіють з органами досудового розслідування. Так, до травня 2017 року органи Національної поліції в установленому законом порядку зобов'язані за зверненнями військових комісаріатів або органів місцевого самоврядування, що ведуть військовий облік, проводити розшук, затримання і доставку до військових комісаріатів громадян, які ухиляються від виконання військового обов'язку, а також передавати в двотижневий термін до військових комісаріатів або органів місцевого самоврядування, що здійснюють військовий облік,

відомості про випадки виявлення громадян, які не перебувають, але мають перебувати на військовому обліку. Проте Верховна Рада внесла зміни до Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» та виключила такі положення, зокрема п. 3 ст. 38 цього Закону. Майже 90% опитаних працівників військових комісаріатів вважають це нововведення хибним і таким, що погіршує здійснення призову, хоча і полегшує роботу поліції під час призовного періоду.

Відзначу, що до таких змін вручення повісток силами поліції здійснювалось не завжди коректними діями. Наприклад, як зазначає газета «Високий замок» у статті «Не облава, а вручення повісток», у Львові військові за допомогою сил поліції перекирили нічний заклад. Перевіряли документи у всіх хлопців призовного віку. Відпускали лише тих, хто мав документи або студентський, за умови, що це денна форма навчання. Таким чином виявили аж 12 ухильників. Їм було вручено повістки на військову службу. «Ця подія відбувалася з 22-ї до 23-ї години», – пояснив обласний військовий комісар [9].

Взаємодія слідчого з органами, підприємствами, установами та організаціями під час розслідування злочинів традиційно розглядається в двох формах: процесуальної і не процесуальної. Процесуальна форма взаємодії передбачає регулювання таких відносин кримінально-процесуальним законом.

До процесуальних форм взаємодії слідчого прокуратури під час розслідування ухилення від проходження військової строкової служби та мобілізації відносяться:

1. Взаємодія слідчого з військовими комісаріатами здійснюється в процесі перевірки належності, достовірності і повноти матеріалів про ухилення призовника від проходження військової строкової служби, представлених військовими комісаріатами для внесення відомостей до ЄРДР, а у теоретичній можливості запровадження можливості перевірки заяв і повідомлень і визначення процесуальних засобів такої перевірки для вирішення питання про порушення кримінальної справи (про що згадувалось раніше). Цей різновид взаємодії зустрічається в 100% випадків.

Після перевірки поданих матеріалів за наявності достатніх даних, що вказують на ознаки злочину, виноситься постановова про порушення кримінальної справи. Оскільки військові комісаріати є заявниками про злочин, вони згідно з п. 1 ч. 2 ст. 60 КПК України мають повідомлятися про прийняте рішення, крім цього, відповідно до п. 61 «Порядку організації та ведення військового обліку призовників і військовозобов'язаних» органи досудового розслідування повідомляють у семиденний строк районним (міським) військовим комісаріатам про призовників і військовозобов'язаних, щодо яких повідомлено про підозру у скоєнні кримінального правопорушення.

Проте мають місце випадки неподання відомостей військового комісаріату про порушення кримінальних справ. Така інформація передається, в основному, за запитами військового комісаріату, що свідчить про пору-

шення вимог кримінально-процесуального законодавства.

2. Використання в рамках розслідування ухилення від проходження військової строкової служби та мобілізації спеціальних знань є однією з процесуальних форм взаємодії слідчого з експертними медичними установами, яка регулюється кримінально-процесуальним законодавством (ст. 242–245 КПК України). Типові випадки призначення судових експертиз під час розслідування суспільно небезпечного діяння, відповідальність за яке передбачена ст. 335 та 336 КК України, продиктовані специфікою такого складу злочину, а саме типовими способами його здійснення.

Під час розслідування розглянутих злочинів для встановлення окремих обставин у кримінальній справі виникає необхідність найчастіше в призначенні судово-медичної експертизи.

На жаль, під час розслідування ухилення від проходження військової строкової служби чи мобілізації не застосовуються релігійно-знавчі експертизи, які необхідні для встановлення факту ухилення від призову шляхом введення в оману щодо релігійних переконань призовника.

Взаємодія слідчого з медичними установами під час розслідування ухилення від проходження військової строкової служби в 31% випадків відбувається за витребування документів, матеріалів і відомостей про здоров'я призовника. Контакти з представниками релігійних організацій як свідками на допиті здійснюють 13% слідчих.

Таким чином, закінчуючи розгляд питання, що стосується взаємодії слідчого з працівниками військкоматів, установ охорони здоров'я, релігійних організацій та інших органів і закладів, вважаємо за потрібне вказати на необхідність підвищення рівня його ефективності. Цього можна досягти шляхом більш жорсткого контролю за виконанням обов'язків, передбачених законодавством України, які стосуються відносин із взаємодією слідчого органу досудового розслідування з різними органами, установами та організаціями в рамках досудового розслідування.

Висновок. Отже, взаємодія слідчого із співробітниками інших підрозділів та державних органів під час досудового розслідування

має доволі різноманітний та широкий характер, тому налагодження спільної, узгодженої, цілеспрямованої та кваліфікованої діяльності під час здійснення досудового розслідування злочинів, пов'язаних з ухиленням від призову на військову строкову службу та мобілізацію, є запорукою успішного виконання завдань кримінального провадження. Для цього потрібно збільшити контроль за виконанням обов'язків учасників досудового розслідування, передбачених законодавством України.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Линник О.В. Взаємодія прокурора та слідчого судді під час кримінального провадження. Міжнародний юридичний вісник: збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. Вип. 1 (3) 2016 р. С. 156.
2. Бердечевский Ф.Ю. Взаимодействие органов следствия и дознания как организационная система. Советское государство и право. 1973. № 12. С. 121.
3. Інструкція з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні: Наказ МВС України від 07.07.2017 року № 575. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17> (дата звернення 01.07.2018)
4. Ковальов В.В. Взаємодія слідчого та експерта-криміналіста в процесі розслідування. / В.В. Ковальов, Б.Є. Лук'янчиков. Актуальні проблеми взаємодії судових та правоохоронних органів у процесі реалізації завдань кримінального судочинства: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф.: у 2 ч. Запоріжжя: Юридичний ін-т МВС України, 2003. Ч. II. 2003. С. 61–65.
5. «Порядок організації та ведення військового обліку призовників і військовозобов'язаних», затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 07.12.2016 року № 921. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/921-2016-%D0%BF/page> (дата звернення 20.05.2018).
6. Положення про військово-лікарську експертизу в Збройних силах України, затверджений наказом Міністерства оборони України від 14.08.2008 року № 402. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1109-08/page> (дата звернення 20.06.2018).
7. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/41272079> (дата звернення 20.06.2018).
8. Закон України «Про альтернативну (невійськову) службу». URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1975-12> (дата звернення 20.06.2018).
9. Газета «Високий замок» стаття «Не облава, а вручення повісток ухильникам» URL: <https://wz.lviv.ua/article/209884-ne-oblava-a-vruchennia-povistok-ukhylnykam> (дата звернення 20.05.2018).

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІСТОРИКО-ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

**НАУКОВИЙ ВІСНИК
ХЕРСОНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

Серія:
ЮРИДИЧНІ НАУКИ
Випуск 3
Том 2

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Сайчин Олександр Сергійович – завідувач кафедри галузевого права Херсонського державного університету, д.ю.н., професор

Заступники головного редактора:

Галунько Віра Миколаївна – доцент кафедри історії та теорії національного і міжнародного права Херсонського державного університету, д.ю.н., доцент

Єсук Ольга Михайлівна – доцент кафедри адміністративного і господарського права та правоохоронної діяльності Херсонського державного університету, д.ю.н., доцент

Відповідальний секретар:

Гавловська Аліна Олександрівна – доцент кафедри галузевого права Херсонського державного університету, к.ю.н.

Члени редакційної колегії:

Бевзенко Володимир Михайлович – суддя Верховного Суду України, д.ю.н., професор

Волошин Юрій Олексійович – завідувач відділу теорії і практики законотворчої діяльності, директор Української школи законотворчості Інституту законодавства Верховної Ради України, д.ю.н., професор

Гармась Юрій Петрович – завідувач кафедри організації прокурорсько-слідчої діяльності Іркутського інституту підвищення кваліфікації прокурорських працівників Генеральної прокуратури Російської Федерації, д.ю.н., професор (Російська Федерація, м. Іркутськ)

Кафарський Володимир Іванович – д.ю.н., професор, заслужений юрист України

Коровайко Олександр Іванович – голова Апеляційного суду Херсонської області, д.ю.н.

Кубічек Павол – декан юридичного факультету Університету імені Коменського, д.ю.н., професор (Республіка Словаччина, м. Братислава)

Літвін Валерій Валерійович – професор кафедри галузевого права Херсонського державного університету, к.ю.н.

Леоненко Тетяна Євгенівна – заступник завідувача кафедри кримінального процесу та криміналістики Класичного приватного університету, д.ю.н., доцент

Литвинов Олексій Миколайович – завідувач кафедри кримінального права та кримінології Харківського національного університету внутрішніх справ, д.ю.н., професор

Лукашевич Віталій Григорович – завідувач кафедри кримінального процесу та криміналістики Класичного приватного університету, д.ю.н., професор, заслужений юрист України

Мельник Роман Сергійович – професор кафедри адміністративного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка, д.ю.н., старший науковий співробітник

Мікулін Віктор Петрович – заступник голови Закарпатської обласної державної адміністрації, д.ю.н., професор

Новікова Марія Миколаївна – доцент кафедри історії та теорії національного і міжнародного права, к.ю.н., доцент

Рижченко Ірина Миколаївна – завідувач кафедри адміністративного і господарського права та правоохоронної діяльності Херсонського державного університету, к.ю.н., доцент

Рябініна Тетяна Кимівна – завідувач кафедри кримінального процесу та криміналістики Південно-Західного державного університету, д.ю.н., професор (Російська Федерація, м. Курськ)

Слінько Сергій Вікторович – професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Харківського національного університету внутрішніх справ, д.ю.н., професор

Стрельцов Євген Львович – вчений секретар Південного регіонального наукового центру Національної академії правових наук України, член-кореспондент Національної академії правових наук України, д.ю.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України

Фріс Павло Львович – завідувач кафедри кримінального права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, д.ю.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України

Чертова Надія Андріївна – завідувач кафедри міжнародного права і порівняльного правознавства Північного (Арктичного) федерального університету імені М.В. Ломоносова, д.ю.н., професор (Російська Федерація, м. Архангельськ)

Шутак Ілля Дмитрович – професор кафедри теорії та історії права Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького, д.ю.н., професор.

Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки» є фаховим виданням на підставі Наказу МОН України від 10 жовтня 2013 року № 1411 (додаток № 5).

Журнал включено до наукометричної бази даних *Index Copernicus* (Республіка Польща)

**Затверджено відповідно до рішення вченої ради
Херсонського державного університету
(протокол від 31.08.2018 р. № 1)**

Свідцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації – серія КВ № 19746-9546Р
від 15.03.2013 р. видане Державною реєстраційною службою України

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 6

ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО; ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО

Дейнега М.А. ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ ТА ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА: ПРОБЛЕМИ СПІВВІДНОШЕННЯ ПРАВОВИХ КАТЕГОРІЙ.....	7
Джерелій В.В. ЗАХИСТ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА У МІСТАХ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	11
Кошеленко К.В. ІНСТИТУТ ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ШКОДУ НАВКОЛИШНЬОМУ ПРИРОДНОМУ СЕРЕДОВИЩУ В ЕКОЛОГІЧНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ.....	15
Циліорик Р.А. ЗАКОНОДАВСТВО У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ ДЛЯ ОРГАНІЧНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА: ЗАПОЧАТКУВАННЯ ТА РОЗВИТОК.....	19

СЕКЦІЯ 7

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Волік В.В. ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ АВТОМОБІЛЬНИМ ТРАНСПОРТОМ ЯК СУСПІЛЬНО ВАЖЛИВІ ПОСЛУГИ В РАМКАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ.....	24
Доронін І.М. ПРАВОВЕ СТАНОВИЩЕ ОСОБИ, ЯКА СТВОРЮЄ ЗАГРОЗУ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ.....	27
Дорофєєва Л.М. ДИСЦИПЛІНАРНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МИТНИХ СЛУЖБОВЦІВ ЯК ЕЛЕМЕНТ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ: ДОСВІД КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....	32
Запотоцька О.В. ПРИНЦИПИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ БЕЗПЕЧНОСТІ ТА ЯКОСТІ ХАРЧОВОЇ ПРОДУКЦІЇ.....	37
Карелін В.В. ГЕНЕЗА ІНСТИТУТУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ РЕЖИМІВ У СФЕРІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ.....	41
Коваленко А.А. ЗАВДАННЯ БЮДЖЕТНОГО ПРАВА: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ТА СУТНІСНІ АСПЕКТИ.....	45
Ковбас І.В., Йолохова О.А. АДМІНІСТРАТИВНІ ТА КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЕКСТРАДИЦІЇ: ПРОБЛЕМИ, ЩО ВИНИКАЮТЬ НА СТАДІЯХ ЇЇ ЗДІЙСНЕННЯ.....	49
Кувіла О.І. РОЛЬ ПУБЛІЧНИХ АДМІНІСТРАЦІЙ У НАДАННІ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ ОСОБАМ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ.....	53
Маріч Д.О. ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ.....	57
Петренко Г.О., Помазанов М.О. ЩОДО ПИТАННЯ ПЕРЕМІЩЕННЯ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ОСОБИСТОГО КОРИСТУВАННЯ У МИТНОМУ РЕЖИМІ ТРАНЗИТУ.....	61
Покатаєв П.С. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОЗЕЛЕНЕННЯ ТЕРИТОРІЇ ЯК ЕЛЕМЕНТУ БЛАГОУСТРОЮ НАСЕЛЕНОГО ПУНКТУ.....	65
Припутень Д.С. ПРЕДМЕТ СЛУЖБОВОГО ПРАВА: ДЕЯКІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО РОЗУМІННЯ.....	71
Руденко О.В. ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ЗА ДОПОМОГОЮ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	78
Сокіран М. В. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ.....	82
Столбовий В.М. ІНСТРУМЕНТИ ЗДІЙСНЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЩОДО СЛУЖБОВИХ ПРАВОВІДНОСИН У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	86
Стрельченко О.Г. ПРИРОДА ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ОБІГУ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ.....	90
Топчій О.В. СУЧАСНИЙ СТАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ НЕПОВНОЛІТНІХ НА ЗАКОНОДАВЧОМУ РІВНІ.....	94
Шимон О.М. ОБМЕЖЕННЯ ДЛЯ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ СЛУЖБОВИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ЧИ СВОГО СТАНОВИЩА.....	99

СЕКЦІЯ 8 КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

Бойко В.В. ВПЛИВ УРБАНІСТИКИ НА ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬНИЦЬКИМ ЗЛОЧИНАМ ПРОТИ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я ОСОБИ У ВЕЛИКОМУ МІСТІ.....	103
Іваній О.М. СОЦІАЛЬНА ТА КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА БУЛІНГУ.....	107
Лопашук Д.І. СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВА ОБУМОВЛЕНІСТЬ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ЗАБОРОНИ ДІЯННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО ПУНКТОМ 11 ЧАСТИНИ 2 СТАТТІ 115 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	111
Пустовий О.О. НЕДОЛІКИ СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ: ПРИЧИНА БЕЗДОГЛЯДНОСТІ ТА БЕЗПРИТУЛЬНОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ.....	118
Руденко В.І. ПРО ДЕЯКІ ЗМІСТОВНІ ЕЛЕМЕНТИ ПОНЯТТЯ «МОТИВИ СКОСННЯ ЗЛОЧИНІВ ПЕРСОНАЛОМ УСТАНОВ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ».....	123
Тарасенко Ю.М. КІЛЬКІСНІ ТА ЯКІСНІ ПОКАЗНИКИ ЗЛОЧИННОСТІ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В УКРАЇНІ.....	127

СЕКЦІЯ 9 КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

Амеліна А.С. ПОНЯТТЯ, СУТНІСТЬ, ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ ПОРЯДОК ПІДГОТОВКИ ТА ПРИЗНАЧЕННЯ СУДОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ.....	132
Братінов І.І. ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗНАНЬ У РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ НАРКОЗАЛЕЖНИМИ ОСОБАМИ.....	136
Верхогляд-Герасименко О.В., Марочкін О.І. ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ СТАТУС ТРЕТІХ ОСІБ, ЩОДО МАЙНА ЯКИХ ВИРІШУЄТЬСЯ ПИТАННЯ ПРО АРЕШТ, У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	142
Грига М.А., Шурашкевич В.М. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ТАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОБШУКУ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ УМИСНОГО ПОШКОДЖЕННЯ ОБ'ЄКТІВ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКИ.....	151
Івасюк Х.С. ОСОБА ШАХРАЯ У СФЕРІ СТРАХУВАННЯ МАЙНА.....	156
Коваль А.А. РОЛЬ ПРОКУРОРА У ПРОВЕДЕННІ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ПРАКТИЧНИХ ПРОБЛЕМ.....	159
Маланюк А.Г. ОСОБЛИВОСТІ ТРАКТУВАННЯ ТЕРМІНА «ВИРОК» У ПРОВАДЖЕННІ З ВИЗНАННЯ ТА ВИКОНАННЯ ВИРОКІВ СУДІВ ІНОЗЕМНИХ ДЕРЖАВ.....	164
Мудрецький Р.В. ПРИЙОМИ ПРОТИДІЇ СУДОВОМУ РОЗГЛЯДУ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕНЬ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА НОСІЇ (ДЖЕРЕЛА) КРИМІНАЛІСТИЧНО ЗНАЧУЩОЇ ІНФОРМАЦІЇ.....	171
Січко В.О. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ДОМАШНЬОГО АРЕШТУ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	176
Фокін Я.Ф. ВЗАЄМОДІЯ СЛІДЧОГО З ПРАЦІВНИКАМИ ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИЗОВУ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ.....	180

СЕКЦІЯ 10 МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

Гончаренко В.В. СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПРИНЦИПУ СВОБОДИ ВІДКРИТОГО МОРЯ ДЛЯ ЗМІЦНЕННЯ ПРАВОПОРЯДКУ У ВОДАХ СВІТОВОГО ОКЕАНУ.....	184
Стрілець Б.В. СУБ'ЄКТИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ.....	188

CONTENTS

SECTION 6

LAND LAW; AGRARIAN LAW; ENVIRONMENTAL LAW; NATURE RESOURCES LAW

Deineha M.A. USE OF NATURAL RESOURCES AND ENVIRONMENT PROTECTION: PROBLEMS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN LEGAL CATEGORIES.....	7
Dgereliy V.V. PROTECTION OF THE ENVIRONMENT IN CITIES AS AN ELEMENT FOR PROMOTING SUSTAINABLE DEVELOPMENT.....	11
Koshelenko K.V. INSTITUTE OF LEGAL LIABILITY FOR DAMAGE TO THE ENVIRONMENT IN ECOLOGY LAW OF UKRAINE.....	15
Tsyliuryk R.A. LEGISLATION IN THE SPHERE OF USE OF LAND FOR ORGANIC FARMING: BASIS AND DEVELOPMENT.....	19

SECTION 7

ADMINISTRATIVE LAW AND PROCESS; FINANCIAL LAW; INFORMATION LAW

Volik V.V. TRANSPORTATION OF PASSENGERS BY MOTOR TRANSPORT AS PUBLICLY IMPORTANT SERVICES WITHIN THE FRAMEWORK OF EUROPEAN INTEGRATION.....	24
Doronin I.M. THE LEGAL STATUS OF A PERSON WHO POSES A THREAT TO THE NATIONAL SECURITY OF UKRAINE.....	27
Dorofeyeva L.M. DISCIPLINARY LIABILITY OF CUSTOMS OFFICERS AS AN ELEMENT OF PERSONNEL POLICY: EXPERIENCE OF EU COUNTRIES.....	32
Zapototska O.V. PRINCIPLES OF PUBLIC ADMINISTRATION OF SAFETY AND QUALITY OF FOOD PRODUCTS.....	37
Karelin V.V. GENESIS OF THE INSTITUTE OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGIME IN THE FIELD ORGANIZATION OF PUNISHMENT.....	41
Kovalenko A.A. TASK OF BUDGETARY LAW: THEORETICAL, LEGAL AND SUBSTANTIAL ASPECTS.....	45
Kovbas I.V., Yolokhova O.A. ADMINISTRATIVE AND CRIMINAL-LEGAL EXTRADITION ASPECTS: PROBLEMS ARISING AT THE STAGE OF ITS IMPLEMENTATION.....	49
Kuvila O.I. THE ROLE OF PUBLIC ADMINISTRATIONS IN PROVIDING SOCIAL SERVICES TO PEOPLE WITH DISABILITIES.....	53
Marits D.O. THE CONCEPT AND CHARACTERISTICS OF INFORMATION OFFENSES.....	57
Petrenko G.O., Pomazanov M.O. TO THE QUESTION OF MOVEMENT OF PERSONAL TRANSPORT WITHIN TRANSIT CUSTOMS REGIME.....	61
Pokataiev P.S. LEGAL REGULATION OF LANDSCAPING OF THE TERRITORY AS AN ELEMENT OF THE IMPROVEMENT OF THE SETTLEMENT.....	65
Pryputen D.S. SUBJECT OF CIVIL SERVICE LAW: SOME ASPECTS OF MODERN UNDERSTANDING.....	71
Rudenko O.V. LEGAL PROBLEMS OF PROVIDING ADMINISTRATIVE SERVICES THROUGH INFORMATION TECHNOLOGY.....	78
Sokiran M.V. STATE MANAGEMENT IN THE FIELD OF WASTE MANAGEMENT.....	82
Stolbovyi V.M. INSTRUMENTS OF REALIZATION OF PUBLIC INSPECTION OF OFFICIAL LEGAL RELATIONSHIPS IN THE FIELD OF NATIONAL SAFETY OF UKRAINE.....	86
Strelchenko O.H. NATURE AND PROSPECTS OF STATE POLICY OF DRUG CIRCULATION.....	90
Topchii O.V. MODERN STATUS OF INFORMATION SAFETY OF MINORS AT LEGISLATIVE LEVEL.....	94
Shimon O.M. RESTRICTIONS FOR STATE EMPLOYEES ON THE USE OF OFFICIAL AUTHORITY OR POSITION.....	99

SECTION 8 CRIMINAL LAW AND CRIMINOLOGY; PENAL LAW

Boyko V.V. THE INFLUENCE OF THE URBAN SCIENCE ON THE PREVENTION OF GRAVE VIOLENT CRIMES AGAINST LIFE AND HEALTH, COMMITTED IN UKRAINIAN LARGE CITIES.....	103
Ivanii O.M. SOCIAL AND CRIMINAL LEGAL CHARACTERISTIC OF BULLYING.....	107
Lopashchuk D.I. SOCIO-LEGAL CONDITIONALITY OF THE OFFENSE UNDER PARAGRAPH 11 PART ARTICLE 115 OF THE CRIMINAL CODE OF UKRAINE.....	111
Pustovyy O.O. THE SHORTCOMINGS OF FAMILY EDUCATION: THE CAUSE OF NEGLECT AND HOMELESSNESS OF MINORS.....	118
Rudenko V.I. ABOUT SOME CONTINUOUS ELEMENTS OF THE CONCEPT “MOTIVATED BY THE PENALTY OF PENALTIES IN PERSONNEL OF PUNISHMENT INSTITUTIONS”.....	123
Tarasenko Yu.M. QUANTITATIVE AND QUALITATIVE INDICATORS OF CRIMINAL ACTIVITY OF INTERNALLY DISPLACED PERSONS IN UKRAINE	127

SECTION 9 CRIMINAL PROCESS AND FORENSIC SCIENCE; FORENSIC EXAMINATION

Amelina A.S. CONCEPT, ESSENCE, PROCEDURAL PROCEDURE OF PREPARATION AND APPOINTMENT OF JUDICIAL-ECONOMIC EXPERTISE.....	132
Bratinov I.I. THE USE OF SPECIAL KNOWLEDGE IN THE INVESTIGATION OF CRIMES COMMITTED BY DRUG ADDICTS.....	136
Verkhoglyad-Gerasimenko O.V., Marochkin O.I. PROCEDURAL STATUS OF THIRD PARTIES ON THE PROPERTY OF ARREST PROBLEMS IN THE CRIMINAL PROCEEDINGS: THEORETICAL AND LEGAL ASPECTS.....	142
Griga M.A., Shurashkevych V.M. ORGANIZATIONAL TACTICAL FEATURES OF SEARCH AT THE TIME OF INVESTIGATION OF DELIBERATE DAMAGE TO THE OBJECTS OF THE ELECTRIC POWER INDUSTRY.....	151
Ivasiuk K.O. SWINDLER IN THE FIELD OF PROPERTY INSURANCE.....	156
Koval A.A. THE ROLE OF THE PROSECUTOR DURING THE CONDUCTING OF THE SECRET INVESTIGATIVE (SEARCH) ACTIONS ACCORDING TO THE PRISM OF THE PRACTICAL PROBLEMS.....	159
Malaniuk A.G. PECULIARITY INTERPRETATION OF THE TERM “SENTENCE” IN THE PROCEEDING ON THE RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF SENTENCE OF COURTS OF FOREIGN STATES.....	164
Mudretskij R.V. ACCEPTANCE OF ANTI-MATTER TO THE JUDICIAL CONSIDERATION OF CRIMINAL PROCEEDINGS AFFECTING BODIES (SOURCES) OF CRIMINALISM-DIMENSIVE INFORMATION.....	171
Sichko V.O. PROBLEMATIC ISSUES OF APPLICATION OF HOME ARREST IN CRIMINAL PROCEEDINGS.....	176
Fokin Ya.F. INTERACTION OF SUCCESSFUL AND EMPLOYEES OF PUBLIC AUTHORITIES IN THE INVESTIGATION OF CRIME IN THE PROVISION OF APPROVAL AND MOBILIZATION.....	180

SECTION 10 INTERNATIONAL LAW

Goncharenko V.V. STRATEGIES OF DEVELOPMENT OF FREEDOM OF THE OPEN SEA AND STRENGTHENING THE LAW AND ORDER IN WATERS OF THE WORLD OCEAN.....	184
Strilets B.V. SUBJECTS OF INVESTMENT ACTIVITY IN THE EUROPEAN UNION.....	188

Наукове видання

**НАУКОВИЙ ВІСНИК
ХЕРСОНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

Збірник наукових праць

Серія ЮРИДИЧНІ НАУКИ

**Випуск 3
Том 2**

Коректура – *Н.С. Ігнатова*

Комп'ютерна верстка – *С.Ю. Калабухова*

Формат 64х90/8. Гарнітура Pragmatica.
Папір офсет. Цифровий друк. Ум.-друк. арк. 22,32.
Замов. № 0818/97. Наклад 300 прим.

Видавничий дім «Гельветика»
73034, м. Херсон, вул. Паровозна, 46-а, офіс 105.
Телефон +38 (0552) 39-95-80
E-mail: mailbox@helvetica.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 4392 від 20.08.2012 р.